

Tuần Báo Vô Vi

18 tháng 5 năm 2025

Số 760

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn thật tâm tu tiến thì phải làm sao ?
- 2) Dốc lòng phục vụ có hữu ích gì không ?
- 3) Quý yêu nhau do đâu mà có ?
- 4) Lý đời và khí điển khác nhau ở chỗ nào ?
- 5) Người tâm đạo là loại người gì ?
- 6) Quý thương Trời thì phải quý thương làm sao ?
- 7) Làm sao hiểu được thân xác của chính ta cấu trúc bởi thanh quang của Trời Đất ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Las Vegas, 20/12/97 1:50 AM Hỏi: Muốn thật tâm tu tiến thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn thật tâm tu tiến thì phải hoàn toàn buông bỏ ngay trong tâm thức và thật thà, không gian dối và cầu xin thì mới tạo được sự dũng mãnh tu tiến. Kệ : Dứt khoát tâm tu chẳng có phiền Thành tâm tu luyện sống an yên Thực hành chất phác không luyến tiếc Đời đạo song hành tự vượt xuyên.	2) Las Vegas, 21/12/97 4:55 AM Hỏi: Dốc lòng phục vụ có hữu ích gì không ? Đáp: Thưa dốc lòng phục vụ sẽ đem lại niềm vui cho mọi người. Kệ : Việc làm hoàn tất thật là vui Chiến thắng gian nan tạo đạo mùi Quy một tình Trời không thống khổ Bình minh quang chiếu thấy đều vui.
3) Las Vegas, 22/12/97 4:00 AM Hỏi: Quý yêu nhau do đâu mà có ? Đáp: Thưa quý yêu nhau do tâm mà ra. Nếu ngược lại thì do tánh mà ra, thiếu trí không tâm, hung hăng và lộn xộn, đạo không xong đời cũng sẽ thất bại. Kệ : Vô minh tự phá hăng ngày động Thuyết lý không thông tự lòng vòng Trí tuệ mập mờ tâm khó thức Tu hành không đạt vẫn cầu mong.	4) Las Vegas, 23/12/97 3:55 AM Hỏi: Lý đời và khí điển khác nhau ở chỗ nào ? Đáp: Thưa lý đời lúc nào cũng còn chấp mê, điển khí lúc nào cũng tròn trịa không bóp méo sự thật được. Kệ : Thuyết lý phân minh rõ tiến trình Tròn vui tươi đẹp xét phân minh Khai thông tiến triển theo trình độ Dứt khoát tâm tu lý đẹp xinh.
5) Las Vegas, 24/12/97 4:35 AM Hỏi: Người tầm đạo là loại người gì ? Đáp: Thưa người tầm đạo là loại người đã và đang chứng nghiệm sự đau khổ và bất bình trong nội tâm. Kệ : Vượt qua khổ cảnh trần gian động Tự sửa tự tu tự giải phòng Mê loạn không còn tâm thức giác Về nơi thanh tịnh rõ chơn lòng.	6) Los Angeles, 25/12/97 4:25 AM Hỏi: Quý thương Trời thì phải quý thương làm sao ? Đáp: Quý thương Trời chỉ có người tu thiện tinh tấn thì mới thật sự quý yêu Trời Phật, từ khổ cảnh đi tới lạc quan. Kệ : Quán thông muôn loại tự phân bàn Giải tiến tâm linh cảm thấy an Đời đạo song hành quy giềng mối Thấu hiểu chơn tâm tự thức an.
7) Atlantic city, 26/12/97 4:35 AM Hỏi: Làm sao hiểu được thân xác của chính ta cấu trúc bởi thanh quang của Trời Đất ? Đáp: Thưa tinh ba của vũ trụ cấu thành duyên trần trực, điển hình học trực giải trực và tự ý thức được đường tự tu tự tiến. Kệ : Thấm chìm khổ cảnh tự mình mình Giải quyết tâm linh rõ tiến trình Học đạo tâm thành mình giải quyết Bình tâm thanh tịnh lại càng mình.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 24 (tiếp theo)

...

Đừng nói tôi tu dữ quá mà tại sao bây giờ tôi chết tôi xuống Địa Ngục bắt tôi học lại từ chữ một? Tại vì tôi tu mà tôi không hiểu đường tu. Tôi đi ngược lại đường tu của người đi trước. Người đã thành công mà tôi lại nắn hình của người để thờ, thờ sự thành công của Ngài chứ mình đã thành công đâu? Rồi ý lại nơi Ngài, chê đạo này đạo nọ, là phải đi xuống không? Đi xuống tức là Địa Ngục cõi Âm, tới đó Thượng Đế cũng thương, giúp và cho học để cho nó dứt khoát lấy nó và nó từ bỏ những sự tham sân bất chánh của nó, nó mới có cơ hội tiến hóa tới tâm linh, có dịp luân hồi tại thế gian để học đạo và tu tiến.

Chúng ta ở thế gian có dịp tu nên dốc lòng tu, đứng đắn tu, không nên tu sai, không nên tạo cảnh mờ ảo, không có, đó là tội gắn liền trong tâm thân. Lúc chúng ta chết rồi thì phần hồn chúng ta mang cái tội tới trình diện Diêm Vương thì Diêm Vương chỉ có giúp đỡ chúng ta vô ngục nào để học, thấy rõ rệt hành động của chính mình mà tiến hóa. Chớ không phải nói: “Tôi ở thế gian tôi có thế lực, tôi có tiền là tôi bảnh nhất

đâu”. Không phải đâu! Đừng có lầm. Sự sai lầm đó đã nhiều kiếp rồi, giúp chúng sanh tiến hóa trong cơ khổ nhục mà không hay. Tôi ở thế gian tôi giàu có, tại sao tôi xuống Địa Ngục tôi lại bị giam trong ngục này ngục nọ, hành hạ quá xá?

Cho nên các bạn thấy rõ con heo khổ lắm, ở Địa Ngục khổ lắm, nguyện làm sao tôi luân hồi lại thế gian được an nghỉ một phần nào, Địa Ngục khổ quá, làm việc nhiều quá, thì Diêm Vương đóng cho con dấu, cái khuôn dấu đó mà tiến hóa làm con heo. Con heo thì chỉ ăn, tới giờ ăn họ cho ăn, tới giờ tắm họ tắm, tới hồi giết rồi cũng phải chịu vì quá sung sướng. Cái luật nhân quả nó rất rõ ràng. Cho nên ở đời cần phải cần kiệm, phần hồn mới được thanh nhẹ. Không biết cần kiệm, phung phí là phần hồn không có thanh nhẹ được.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

HƯƠNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hương tâm cầu nguyện cho em của bạn đạo Nguyễn hữu Lợi + Nguyễn thị Thời, là anh Nguyễn hữu Quý sinh 1958, mất ngày 27/04/2025 nhằm ngày 30 tháng 3 năm Ất Ty, hưởng thọ 68 tuổi tại thành phố Huế hương linh được được siêu thăng tịnh độ.

Gia đình thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 21 tháng 11 năm 1971

Hào quang chiếu diệu thâm tâm tiến
Thoát khỏi luân hồi tự tiện xuyên
Thắng cảnh tiên rồng vui đón tiếp
Sắc không không sắc cảm thông liền.

Gắng tu thông cảm diệu huyền,
Đấu tranh vụ lợi gây phiền nội tâm.
Thế gian giả cảnh dễ lầm,
Thiền đàn chơn cảnh khó tầm khó sai.
Tu cho thấu đáo thiên đài,
Lên cao xét thấp thấy ngài lời thôi.
Ăn vô đi đứng nằm ngồi,
Tham sân động loạn cuốn lôi thế tình.
Tưởng lâm thế cảnh hữu hình,
Bất di bất diệt muốn mình sống lâu.
Van xin lạy lục thỉnh cầu,
Ơn trên phù hộ nhiệm mầu giúp thân.
Đâu dè tạo hóa có cân,
Từ bi bác ái giúp gần giúp xa.
Thân hình tạm sống ta bà,
Sống hiền tự sửa mới là người ngoan.
Thế gian đến cảnh thiên đàng,
Đâu đâu cũng có điển quang giúp người.
Trừ phi bỏ phế tự lười,
Chẳng sao mình dạng thanh tươi điển Trời.
Phật Tiên đã thuyết hết lời,
Chẳng ai thông cảm ý Trời ra sao.
Đấu tranh giết chóc ào ào,
Đê hèn tự tạo thanh cao chẳng còn.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ

THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên báo nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI MỘT (tiếp theo)

TẾ PHẬT LUẬN VỀ SỰ BỐ THÍ

BỎ CHẤP TƯỚNG GIỮ TÂM THÀNH NHIỀU ỨNG NGHIỆM

THÁNH MẪU BÀN VỀ LUẬT NHÂN QUẢ

THIỆN ÁC BÁO ỨNG ĐỀU DO TÂM

...

Thái Sinh: Ôi! Thật quả là tai họa dập dồn.

Thánh Mẫu: Từ đó trong nhà chỉ còn chị cả, cháu Chí Khanh và tôi chung sống nương tựa, giúp đỡ lẫn nhau, cùng tiếp tục xây dựng lại cơ nghiệp.

Tối năm tôi hai mươi ba tuổi, chị cả nghĩ tới việc gả chồng cho tôi, song vì tôi đã có lời nguyên từ trước, do đó quyết tâm ở vậy trai tịnh tu hành. Chị thứ hai vì tội ác chồng chất, bị quả báo nhãn tiền, trải muôn phần khổ cực, mặc dù đã ăn năn hối cải những tội lỗi xưa kia, song chưa biết tới bao giờ mới giải được nghiệp, đã vậy lại còn phải nuôi một đứa con hoang, chịu đựng nhiều nỗi đắng cay, cho nên đã có lần nhảy xuống sông tự vẫn, mong rũ sạch mọi ác nghiệp trần gian. Song may mắn được một vị tiều phu cứu thoát, cùng chỉ dẫn cách nương náu

ở trong núi, kiếm củi bán để tạm sống qua ngày.

Có một bữa đi lượm củi mang con gái theo, con lại ham đuổi bắt khỉ, nên mẹ con lạc nhau, gặp lúc tôi đi lễ chùa về, tới giữa đường nghe trẻ lạc khóc, tôi liền kiếm quanh và đã tìm ra đứa nhỏ dẫn về nhà. Tôi cũng dặn lại sư trụ trì rằng, nếu như có ai tìm kiếm đứa trẻ lạc này, thì nhờ ngài cho họ hay, để họ tới nhà tôi lãnh đứa nhỏ về.

Chẳng bao lâu, chị thứ hai tìm tới chùa và được rõ là con mình đang được tôi chăm sóc dùm, chị thứ hai liền hết lo, xong sau đó lại tự thấy xấu hổ không dám tới gặp thẳng tôi, mà chỉ lén nhìn trộm con.

Thời gian qua mau, cháu Chí Khanh, chị cả và tôi cùng lo nuôi nấng chăm nom Hạnh Nữ đã được hơn mười năm vì gần gũi nhau

nên quen hơi bén nết, chị cả và tôi đã tác thành duyên đôi lứa cho hai trẻ.

Chị thứ hai một mình vẫn tiếp tục kiếm củi sinh sống trong núi, một bữa nọ té bị thương, đau đớn rên siết, được sư trưởng đem về chùa thuốc thang nuôi nấng, song bệnh tình cứ mỗi ngày một thêm trầm trọng, trong phút hấp hối, tự khai ra chính mình là người trước đây đã tới chùa tìm đứa con gái lạc, giờ đây xin sư trụ trì giúp cách gặp lại con gái, sư trưởng khi đó mới chợt nhớ ra, liền hoan hỉ giúp đỡ ngay bằng cách báo tin cho tôi hay liền, tôi liền đưa cháu Hạnh Nữ tới chùa để mẹ con gặp lại nhau, phút giây tương ngộ hai mẹ con ôm nhau khóc nức nở. Còn riêng chị thứ hai khi gặp tôi lại che mặt vì quá mắc cỡ, khiến tôi càng áy náy, lúc ấy Hạnh Nữ yên chí là sau khi lo liệu cho thân mẫu xong, ắt sẽ gặp tôi để bày tỏ sự cảm tạ. Chị thứ hai với tôi vốn cùng chung máu mủ, tôi cũng dần dần nhận ra điều đó, lúc đó nước mắt chị thứ hai chảy ròng ròng như suối tuôn trào, lớn tiếng khóc than, kể lể lại sự lỗi lầm khi trước, chị em nghẹn ngào ôm nhau. Chị thứ hai lần lượt thuật lại hết những nỗi đắng cay gian khổ đã trải qua, cùng ngỏ lời nhờ tôi trông nom tương lai của Hạnh Nữ dùm, sau đó nghẹn ngào nấc lên mấy tiếng rồi trút hơi thở cuối cùng...

Tới đây Hạnh Nữ mới rõ tôi là di ruột, sau khi lo việc an táng chị thứ hai xong, Chí Khanh và Hạnh Nữ cũng lập gia đình. Tôi thấy trách nhiệm của mình đã hoàn tất, bèn dốc tâm công phu, cùng ra sức công quả, tới năm năm mươi sáu tuổi không bệnh mà

thác. Nhờ Tiên Phật dẫn độ, nguyên linh của tôi được tới tu luyện tại cung Thánh Mẫu sáu mươi năm, sau đó lại được chuyển tới cung Thiên Mẫu thuộc Chương Uyên Huệ Môn giữ chức Chủ Thần. Tôi cũng từng giữ chức Phó Tế tại phủ Phùng Tiên thuộc huyện Liên Giang, thắm thoát mấy chục năm trời trôi qua, tới ngày 13 tháng 2 năm Dân Quốc thứ III (1914) tôi mới được cử tới đền này giữ chức Chủ Thần từ đó tới nay.

Thái Sinh: Thưa được hiểu rõ về thân thế của đức Mẫu, lúc sống trải đủ cảnh đời đau thương, vô cùng cảm động lòng người, mong thế nhân học được tinh thần quảng đại, vị tha của đức Mẫu.

Tế Phật: Đêm nay thời giờ đã trễ, Thái Sinh hãy lạy chào từ biệt Thánh Mẫu để còn mau mau trở lại Thánh Hiền Đường (*Thái Sinh vội vàng bái từ Thánh Mẫu*).

Thánh Mẫu: Miễn lễ, rất lấy làm hân hạnh được Tế Phật cùng Thái Sinh tới thăm, tiếc rằng sự tiếp đãi không được hoàn hảo, xin lượng thứ cho.

Tế Phật: Thưa, Thánh Mẫu chớ quá khiêm nhường, bữa nay tạm ngưng cuộc viếng thăm ở đây (*Tế Phật và Thánh Mẫu cùng kính cẩn làm lễ chia tay*), Thái Sinh mau lên đài sen, chuẩn bị trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Con đã sửa soạn xong. Kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã về tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

